

PROGRAMA DE MÀ

Xarxa Coral —Diada de l'Antic Cantaire

La Casa dels Cants

Diumenge, 22 de març de 2026 – 12 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
GESTIÓ AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Orfeó Català - Xavier Puig, director

Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida - Marcel Ortega, director

Coral Renaixença de Sant Boi de Llobregat - Marc Díaz, director

Pau Casan, pianista Orfeó Català

Carmen Vilanova, pianista Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados

Isaac Grau, pianista Coral Renaixença

CORAL RENAIXENÇA

Popular americana

Shenandoah (arr.: Jay Althouse)

Eric Whitacre (1970)

Sing, gently

John Tavener (1944-2013)

Mother of God

Eduard Toldrà (1895-1962)

Festeig (arr.: Jordi Domènech)

Albert Guinovart (1962)

Els fadrins de Sant Boi (popular catalana)

COR DE CAMBRA DE L'AUDITORI ENRIC GRANADOS DE LLEIDA

Carles Prat (1985)

Els tres tambors (popular catalana)

Vicenç Casajús (1883-1950)

La cançó del vell Cabrés (poema de Ventura Gassol)

Marcel Ortega (1990)

Cançó del mariner (poema de Miquel Martí i Pol)

Mariona Vila (1958)

Cançó de l'home parat (poema de Vicent Andrés Estellés)

ORFEÓ CATALÀ

Amadeu Vives (1871-1932)

A la plaça hi ha ballades

Francesc Pujol (1878-1945)

Cançó nocturna

J. Lluís Guzmán-Antich (1954 -2017)

Un cant per a Ariadna

Carles Prat

ŷubilare Deo

CANTS COMUNS

Josep Ollé (1987)

Ave Virgo Sanctissima

Enric Morera (1865-1942)

La santa espina

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la Senyera

Aquest concert té una durada de 90 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

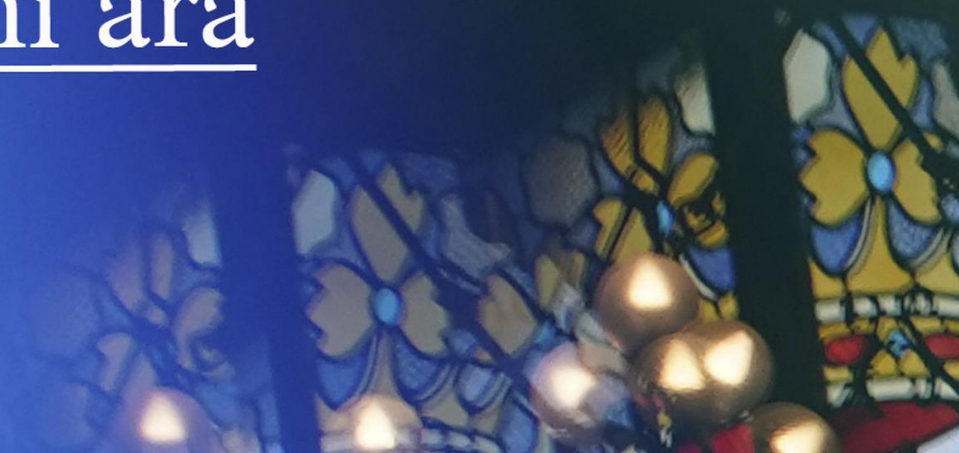
#coral #enfamília

Fes-te soci de l'Orfeó Català

Forma part d'un dels
símbols més genuïns
de la cultura catalana.
Suma't a una gran
família d'entusiastes del
cant coral.

Fes del Palau casa teva!

Uneix-t'hi ara

Poema

Missiva

si lligués el desig a una pota d'ocell
si l'encàrrec fos *corre és urgent*
ves i troba qui busco aquell cos que ara és meu
sorprenria als banyistes la implosió enmig del cel

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Canta i creix amb nosaltres!

Forma part de la família
coral de l'Orfeó Català,
ara és el teu moment!

Informació
i proves d'accés

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

A més dels antics cantaires –en la seva diada–, el veritable protagonista d'aquest concert del cicle La Casa dels Cants és la germanor de l'Orfeó Català com a pal de paller del món coral del país i la Sala de Concerts com a cap i casal de les diferents agrupacions corals catalanes. En fer territori, l'Orfeó i el Palau proposen un intercanvi amb cors d'arreu i cada curs conviden a la Sala de Concerts un parell de grups, alhora que l'Orfeó visita la seu dels cors convidats.

Sobre els intèrprets:

Enguany les agrupacions convidades a cantar al costat de l'Orfeó Català –que dirigeix el mestre Xavier Puig– són el Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida, liderat pel mestre Marcel Ortega, i la Coral Renaixença, que dirigeix el mestre Marc Díaz.

Quines són les claus del concert?

La Coral Renaixença fa un viatge entre obres americanes d'autors clàssics del segle XX, com John Tavener, però també mira a la contemporaneïtat amb Eric Whitacre, abans d'un recorregut similar pel repertori català, en què proposa un arranjament d'una cançó de Toldrà al costat d'una peça d'Albert Guinovart.

El programa del Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida proposa un poema coral amb el cor com a narrador: un conte que balla entre el quotidià i l'absurd d'Estellés, una aventura juvenil brillant de somni i delit com només Martí i Pol sap transmetre, una antiga llegenda plena de foscor i superstició, i una cançó popular molt arrelada al conjunt.

L'Orfeó Català també ha triat clàssics, com Vives o Morera, al costat d'obres d'autors tan actuals com són Carles Prat i Josep Ollé, compositor convidat de la temporada.

A què he de parar atenció?

A la increïble varietat estilística dels creadors programats i com fan servir l'instrument que tenen al seu servei per fer música: el cor. Tots aporten llenguatges propis que, en aquest programa, es complementen.

Entre les peces hi ha una recuperació patrimonial important: *La cançó del vell Cabrés*, un poema coral a sis veus i solista del compositor i organista barceloní Mn. Vicenç Casajús i Mestres (1883?-1950), amb text extret de l'obra de teatre homònima de Ventura Gassol, estrenada a Reus el 1921. El Cor lleidatà la recupera del fons de l'Orfeó Català; es tracta del Premi Extraordinari Eusebi Patxot 1922.

Sabies que...

Integrat per unes quaranta veus, el Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida, creat el 1997, té en repertori un ampli ventall d'estils i estètiques que van des del primer Barroc fins a la creació contemporània. En formen part obres de tanta exigència tècnica com les *Passions* de Bach, la *Vuitena Simfonia* de Mahler o la *Novena* de Beethoven, a més de totes les obres canòniques d'una agrupació com aquesta, d'autors catalans i d'altres com són Victoria, Händel, Mozart, Schubert, Mendelssohn, Weill o Henze, tot col·laborant amb orquestres de l'Estat i del continent. Marcel Ortega, el seu director, va guanyar el 2024 el segon premi a l'Eric Ericson Award d'Estocolm, el guardó de direcció coral més important del món.

La Coral Renaixença de Sant Boi de Llobregat va complir cinquanta anys l'any passat. Es va fundar el 1975 i el seu repertori incorpora grans obres de la música clàssica, a més de cançons populars, espirituals, peces contemporànies i musicals. La Coral té tres agrupacions: a més del cor tradicional, les corals infantils –que introdueixen els nens al món del cant coral amb mètodes molt participatius– i el Cor Juvenil Renaixença, com a etapa de transició entre les corals infantils i la coral gran. El lidera l'exescolà de Montserrat Marc Díaz Callao, organista i director. El 2018 va fundar el Cor Cererols, que també dirigeix, i el grup instrumental de cambra The Delightful Pocket Company.

Palau de la Música Catalana

Janine Jansen & Camerata Salzburg /
Orquestra del Festival de Bayreuth &
Pablo Heras-Casado / Víkingur Ólafsson /
Sondra Radvanovsky / Balthasar Neumann
Orchester & Thomas Hengelbrock /
Christian Zacharias & Leipzig String
Quartet / Piotr Beczala / Igor Levit / María
Dueñas & Alexander Malofeev / Xavier
Sabata & Le Concert de l'Hostel Dieu /
Alexander Melnikov & Quartet Casals /
Staatskapelle Dresden & Daniele Gatti
/ Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona /
Julia Lezhneva & Il Giardino Armonico /
Elisabeth Leonskaja / Julia Kleiter &
Julius Drake

Entrades a palaumusica.cat

Comentari

Territori i repertori en xarxa

Una de les coses més fantàstiques de dir-ne, del Palau de la Música, “la Casa dels Cants” és que, més enllà de ser una etiqueta comunicativa, també és, simplement, una descripció de la realitat. Projectes com el de Xarxa Coral ens demostren cada any que l’Orfeó Català s’ho creu de debò i que comparteix la seva seu amb totes les persones que assumeixen els valors artístics, socials i de creixement humà inherents a les experiències que comporta formar part d’un cor.

Un any més, i després d’haver-los visitat a les seves localitats respectives, l’Orfeó ofereix l’escenari del Palau de la Música a dos cors del nostre territori.

La part del programa que interpretarà la Coral Renaixença de Sant Boi de Llobregat ens presenta tres peces internacionals i dues de catalanes. La simplicitat de la melodia popular americana *Shenandoah* li confereix un caràcter de recolliment íntim i profund, quasi de comunió espiritual, però també obre un ampli de ventall de possibilitats artístiques per als arranjadors. Aquests dos aspectes han fet que sigui una de les peces més estimades pels cantaires de cor, sobretot els més joves, i que n’hagin proliferat infinitat de versions i arranjaments per a tota mena de formacions. Avui, n’escoltarem el de Jay Althouse.

Aquesta estètica accessible, recollida i plaent (i, per què no dir-ho, tan americana), que reivindica la bellesa inherent a la simplicitat, també la trobem en potser el compositor coral viu més interpretat avui, Eric Whitacre, i en una de les peces més cantades de l’eclèctic John Tavener, que el 1985 dedicà aquest himne, *Mother of God, here I stand*, a la seva mare.

D’aquí, passarem al nostre repertori, però no abandonarem encara el to d’evocació sentimental. El gran mèrit de Jordi Domènech ha estat donar una nova vida a les cançons per a piano i solista d’Eduard Toldrà sense que semblés un exercici d’arranjament esporàdic i forçat. Contràriament, adquireixen d’una manera plena de naturalitat l’aparença d’haver-se concebut amb una ànima intrínsecament coral; i, tant és així, que peces que ja eren un tresor del nostre patrimoni musical han esdevingut també repertori habitual de tots els cors del país.

El cor del Baix Llobregat tancarà d'una manera ben escaient la participació amb *Els fadrins de Sant Boi*, procedent de la suite *Sis cançons populars catalanes*, que arranjà Albert Guinovart el 2011.

La intervenció del Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida, per una altra banda, constituirà un microcosmos en si mateix. Com bé explica amb entusiasme pedagògic el seu director, Marcel Ortega, han articulat un programa que pretén transcendir la mera capacitat evocadora d'emocions, per tal de reivindicar el reconeixement del cor com a instrument de primer ordre per explicar-nos històries i, amb aquest objectiu, ens endinsaran en cinc peces caracteritzades per la seva força i vocació absolutament narratives.

No en va, sobre tota la seva proposta plana la forma musical del poema coral, tan conreada pels grans mestres corals de la nostra tradició. Aquest format, segurament el més ambiciós pel que fa a temàtica, durada i complexitat d'escriptura abans de desembocar en el repertori pròpiament simfònic, floreix en obres sovint oblidades, però que directors com Ortega s'esforcen a recuperar, com ara *La cançó del vell Cabrés*. Aquest poema coral a sis veus i solista, compost per Vicenç Casajús i guanyador del Premi Eusebi Patxot l'any 1922 (certamen que gaudí de vuit edicions i que impulsà Rafael Patxot amb la gestió administrativa del mateix Orfeó Català), dona vida a les paraules de la peça teatral homònima de Ventura Gassol estrenada un any abans. La història és d'aquelles que criden l'atenció: cada dia de Tots Sants, el pou de Mascabrers (llogaret avui deshabitat a l'Aleixar, Baix Camp) sobreixia amb la sang de les víctimes del vell Cabrés, que, juntament amb el vell del mas dels Frares assaltaven de nit els viatgers desprevinguts que anaven cap a les muntanyes de Prades. La pubilla, rebesneta del vell, i el seu marit retornen al mas per vèncer aquesta tètrica maledicció, no sense passar abans grans dificultats.

Aquesta fascinació que ens produeix l'extraordinari –que apel·la al nostre infant interior que s'embadalia quan li explicaven contes i llegendes– continua viva en el poema de Martí i Pol *Cançó del mariner*, al qual posa música el mateix Ortega amb una partitura plena de matisos i delicadesa. Tanmateix, no necessàriament hem d'arribar als llindars foscos del que és possible: sovint les històries extraordinàries s'esdevenen en l'absurditat d'allò més quotidià. Així, la compositora Mariona Vila desplega un ventall aclaparador de recursos melòdics, rítmics i harmònics al servei d'una història ben peculiar i plena d'ironia de Vicent Andrés Estellés, aquella que narra la història d'un “home parat” que, després de passar la vida quiet, tot contemplant la felicitat dels altres, finalment és retirat per la grua municipal a petició de les autoritats locals.

Tot sovint el que engrandeix una cultura és precisament no avergonyir-se de mirar les coses petites. La fixació quotidiana, o envers la cosa popular, ha estat una constant dels nostres compositors d'ahir i d'avui, que han posat el llenguatge musical de primer nivell al servei d'una tradició que volien ennoblir. Així ho veiem a l'exuberant versió d'*Els tres tambors*, del mateix autor que tancarà la participació de l'Orfeó Català en aquest concert, Carles Prat, però en aquest cas amb una peça que mostra el seu profund coneixement del repertori litúrgic.

La mixtura entre l'alta cultura i la pervivència del folklore també marca el repertori que avui defensaran al Palau els seus amfitrions. De fet, una de les línies mestres del projecte de Xavier Puig per a la formació és que aquesta mixtura no parteix de forçar una contradicció, sinó de reivindicar una simbiosi d'origen. El programa de l'Orfeó, íntegrament format per repertori català, ens deixa clar que la nostra música ni és menor ni senzilla, i que, lluitant contra tots els tòpics i estereotips, també pot ser divertida. Així, hi trobarem un corprenedor exercici de tractament de l'harmonia amb la *Cançó nocturna*. L'Orfeó reivindica així un dels seus mestres directors potser menys recordats (morí poc després de ser nomenat), però que exercí durant una llarga etapa com a mà esquerra de Lluís Millet, tal com Xavier Puig recorda sovint: “*al Palau hi va fer tots els papers de l'auca*”. Però, al costat de la reposada i introspectiva paleta cromàtica de Francesc Pujol també trobarem l'espurna arrauxada d'un altre dels fundadors de l'entitat, Amadeu Vives. *A la plaça hi ha ballades* és un gran fresc festiu d'una possibilitat quasi teatral i molt deutora de l'experiència de l'autor en la música escènica. Així mateix, no deixarem els festejos i els amors de joventut amb Guzmán-Antich i el seu arranjamet d'una cançó popular de la Segarra d'aire sardanístic, *Un cant per a Ariadna*.

El concert acabarà amb el que segurament és un dels moments més esperats del Xarxa Coral, els cants comuns amb els tres cors dalt l'escenari de la Casa dels Cants.

Martí Marimon Agudé, filòsof i músic

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Biografies

Coral Renaixença

La Coral Renaixença de Sant Boi de Llobregat va ser fundada l'estiu del 1975 i actualment té més d'una cinquantena de cantaires majors de quinze anys. Des de l'any 2021 és dirigida per Marc Díaz Callao.

Al llarg de gairebé cinc dècades d'activitat ininterrompuda, la formació ha ofert més de nou-cents concerts arreu de Catalunya i de l'Estat espanyol, així com en diversos països d'Europa i Amèrica, tot participant en intercanvis culturals i actuant en auditoris i espais de referència, entre els quals el Palau de la Música Catalana, on ha actuat en diverses ocasions.

La Coral treballa un repertori ampli i divers, amb voluntat pedagògica i artística, que abasta diferents estils i èpoques: música del Renaixement, Barroc, Classicisme i Romanticisme, repertori popular català i internacional, espirituals negres, música contemporània, jazz i arranjaments moderns. Aquesta varietat li permet abordar, tant programes *a cappella* com produccions amb formacions instrumentals.

El juny passat la Coral va celebrar el seu 50è aniversari. En el marc d'aquesta commemoració, ha impulsat un programa especial d'activitats i concerts extraordinaris, entre els quals destaca la interpretació d'obra simfonicocoral de Karl Jenkins amb orquestra simfònica, com a concert central d'obertura de la celebració.

El projecte culminarà amb un concert de cloenda el 2026, per consolidar així un recorregut artístic de llarg abast.

La Coral Renaixença és membre actiu de la Federació Catalana d'Entitats Corals i manté un ferm compromís amb la difusió del cant coral, la dinamització cultural del territori i la creació d'espais de participació musical oberts a la comunitat.

Marc Díaz, director

©Harold Abellan

Nascut a Santa Oliva (Baix Penedès, 1993), als nou anys ingressà a l'Escolania de Montserrat, on al cap de poc temps va descobrir i s'apassionà especialment per la polifonia del Renaixement, però també per la música coral de compositors com ara Cererols, Casanoves, Mendelssohn o Brahms, entre d'altres. A l'Escolania estudià, a més, violoncel, piano i orgue.

Actualment desenvolupa aquesta passió primerenca especialment en comunió amb els seus projectes més personals: d'una banda, el Cor Cererols, cofundat i dirigit per ell mateix des del 2018 i reconegut ràpidament com un dels principals cors del país, i de l'altra, amb el grup instrumental de cambra The Delightful Pocket Company.

Com a organista, col·labora habitualment amb els principals cors, orquestres i festivals de música del país, com l'OBC, Orquestra del Gran Teatre del Liceu, Vespres d'Arnadí, La Jove Capella Reial, Ensemble O Vos Omnes, Ensemble Exclamatio, Cor Jove Nacional de Catalunya i Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. També ha treballat com a organista i clavecinista al Teatre Lliure, sota la direcció de Lluís Pasqual.

Com a director, dirigeix també el Cor GAC, ha treballat com a preparador de cor per al Festival Bachcelona i el Joven Coro de Andalucía i col·labora amb el Cor Francesc Valls.

Ha estudiat direcció de cor a l'ESMUC, amb els mestres Josep Vila i Johan Duijck, i finalitzà amb matrícula d'honor el seu concert de final de grau, en el qual dirigí l'*Officium defunctorum* de T. L. de Victoria. Allà també seguí estudiant orgue i música de cambra amb Òscar Candendo i Juan de la Rubia.

Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida

Creat l'octubre del 1997, el Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados representa una aposta per dotar la ciutat i les terres de Lleida (d'àmplia tradició coral) d'un cor d'alt nivell i exigència musicals amb cantaires seleccionats pel seu nivell vocal i musical. Fundat per Antoni Pujol, com a cor titular del nou Auditori, fou dirigit des dels inicis per Manel Valdivieso. A partir del curs 2002-03 n'assumí la direcció Xavier Puig Ortiz, i des del curs 2024-25 n'és el director Marcel Ortega Martí. També l'han dirigit com a convidats, els mestres Ernest Martínez-Izquierdo, Jordi Casas, Mireia Barrera, Edmon Colomer, Jordi Mora, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Heribert Breuer, Rubén Gimeno, Xavier Pastrana, Pablo Larraz i Jaime Martín.

El Cor ha dut a terme una intensa tasca de difusió de la música simfonicocoral de tots els temps interpretant les principals obres del repertori. Destacaríem l'estrena espanyola del *Tè Deum* d'Arvo Pärt o del *Cant de les estrelles* d'Enric Granados i les col·laboracions amb l'OBC en la *Vuitena Simfonia* de Mahler, la *Simfonia Lobgesang* de Mendelssohn i la *Novena Simfonia* de Beethoven. També ha estat convidat per la Berliner Bach Akademie de Berlín a interpretar la *Passió segons sant Mateu* de Bach i la *Missa en Do menor* de Mozart a la Philharmonie i Konzerthaus de Berlín, respectivament.

El Cor també s'ha caracteritzat per la creació de projectes propis, amb especial interès per la música d'autors catalans: amb el seu primer CD, amb música

religiosa de Frederic Mompou i Manuel Blancafort, el *Cançoner popular de Ponent*; encarregant nous arranjaments a compositors ponentins de melodies de les terres de Lleida; la vetllada poeticomusical *Canten els poetes*, amb obres de Vivancos, Guzmán, Sans, Gumí, Prenafeta...; l'espectacle *Ressons de l'Al-Andalus*, amb arranjaments de J. Lluís Guzmán-Antich, Feliu Gasull i Xavier Puig sobre melodies de la Catalunya Nova, València i Mallorca d'influència àrab i andalusí (amb les veus solistes de Sílvia Pérez Cruz i Eliseo Parra); el recull *Nadales 2.0*, de nadales populars catalanes harmonitzades per Arnau Tordera i David Esterri amb el grup Pastorets Rock; un programa dedicat als cent anys de música coral catalana, *País de poetes... i músics*, i l'estrena i gravació d'un CD, juntament amb l'Orquestra de Cadaqués titulat *Follet*, drama líric d'Enric Granados i Apel·les Mestres. El 2018 presentà al Festival dels Pirineus un projecte de recuperació de les cançons populars dels Pirineus.

A més de la temporada de l'Auditori de Lleida, on actua habitualment, ha participat al cicle Coral de l'Auditori de Barcelona i del Palau de la Música Catalana, festival Grec 2010 a Barcelona, Festival Internacional de Cadaqués, Festival (A)phònica de Banyoles, Festival d'Estiu de Cambrils, Festival de Torroella de Montgrí, Festival de Música Antiga dels Pirineus, Festival de Pasqua de Cervera i Juliol de Música i Poesia de Balaguer, a més de participar a les temporades de l'Auditori de Girona i Teatre de Tarragona, La Faràndula de Sabadell, Auditori i Teatre Principal de Terrassa, així com al Kursaal de Manresa, L'Atlàntida de Vic, Auditori Josep Carreras de Vila-seca o Foment Mataroní de Mataró, a més de moltes ciutats de les terres de Lleida. Fora de Catalunya, ha actuat al Teatre Principal de Maó, Auditori Nacional i Sala Prat de Roure d'Andorra, Auditorio de Saragossa i Teatro-Auditorio de El Escorial, a més de la Philharmonie i Konzerthaus de Berlín.

Ha ofert concerts en solitari i en col·laboració amb altres formacions de reconegut prestigi, com ara els cors Lieder Càmera, Cor Sant Esteve de Vila-seca, Cor de Cambra de la Diputació de Girona, Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, Orfeó Català, Coral Càrmina, Cor Madrigal i cor de la Berliner Bach Akademie. Ha compartit escenari amb bona part de les orquestres catalanes, com l'OBC, Orquestra Simfònica del Vallès, Orquestra de Cambra Nacional d'Andorra, Orquestra Barroca Catalana, Orquestra Terrassa 48, Camerata XXI de Tarragona, Orquestra de Girona o Orquestra de Cadaqués, a més de la Joven Orquesta de la Comunidad de Madrid.

Marcel Ortega i Martí, director

©Anna Tena

És director d'orquestra, cor i banda. El mes d'octubre passat va obtenir el segon premi a l'Eric Ericson Award d'Estocolm, el premi de direcció coral més important del món. Així mateix, ha estat semifinalista del I Concurs de Direcció d'Orquestra de Juventudes Musicales de España, finalista per a la plaça de sotsdirector del Coro Nacional de España i premi al millor estudiant de direcció de la HEM de Ginebra.

Amb una formació acadèmica que inclou el seu pas per l'Escolania de Montserrat, Musikene i Conservatori G. B. Martini de Bolonya, s'ha posat al capdavant de l'Orquestra de Cambra de Ginebra, Orquesta Sinfónica de la Región de Murcia, Orquesta Simfònica del Vallès, Camerata Toldrà, Camerata XXI, Cor de la Generalitat Valenciana, la mateixa Escolania de Montserrat i les bandes municipals de Barcelona, València, Madrid, la Corunya, Pamplona i Vitòria. Amb bona part d'aquestes agrupacions ha repetit invitació.

El seu perfil mixt li permet afrontar un ampli ventall de repertoris i oferir programacions diverses i atractives, passant pel terreny simfonicocoral, òpera, sarsuela, espectacles amb ballet o música contemporània. Ha estat convidat als festivals Ensembles i Resis, i col·labora habitualment amb compositors vius liderant-ne encàrrecs i estrenes, per exemple, de David Moliner, Xavier Gelabert, Miguel Matamoros, Voro Garcia... També destaca el seu interès per la recuperació del patrimoni històric.

L'any 2019 va guanyar la plaça de director titular i artístic de la Banda Municipal de Castelló, tot aconseguint-hi un augment significatiu d'assistents, la connexió amb el teixit social i territorial, i l'establiment d'una temporada artística de referència, gràcies a la renovació i diversificació dels repertoris, una forta aposta pedagògica i la proximitat amb els públics. Actualment està en excedència d'aquest càrrec.

Marcel Ortega i Martí destaca pel seu tarannà proper i una vocació didàctica i divulgadora. És habitual que presenti els concerts, ofereixi xerrades i mantingui un relació directa i humana amb el públic. És professor convidat de direcció al Conservatori Superior de Música de Castelló i ha col·laborat diverses vegades amb el Conservatori Superior del Liceu. Ha dirigit l'Orquestra Jove de la Generalitat Valenciana, ha estat titular de l'Orquestra de la Universitat Rovira i Virgili i des del 2010 ho és de la Jove Orquestra InterComarcal.

Compositor del projecte L'Escola Cantà 2023 de la Generalitat Valenciana, també ha rebut l'encàrrec de la música per a cor, solistes, orgue i orquestra del *Misteri de Castelló*. Ha guanyat dues categories dels Premis Reus de Composició i l'SCIC li ha publicat diverses obres. L'estiu del 2024 va liderar un projecte d'implementació coral a l'Equador.

Actualment és el director titular de la banda SMI Santa Cecília de Cullera i del Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida, que combina amb la seva activitat com a director convidat.

Orfeó Català

És un dels cors vocacionals de referència del país. Amb més de 130 anys d'història, va ser fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal amb la màxima excel·lència artística. Actualment Xavier Puig n'és el director, amb Pau Casan com a pianista. Simon Halsey continua vinculat al cor com a principal director convidat i ambaixador dels cors del Palau. L'Orfeó Català té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

L'Orfeó Català ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzat primeres audicions al nostre país d'obres importants, com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals: R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle, G. Dudamel, K. Petrenko i T. Hengelbrock, entre d'altres.

Dels darrers anys destaquen les seves interpretacions de *Considering Matthew Shepard* de Craig Hella Johnson, tot protagonitzant-ne l'estrena europea, sota la direcció de Simon Halsey; l'oratori *Crist en el Mont de les Oliveres* de Beethoven amb la London Symphony Orchestra, dirigida per Sir Simon Rattle; la *Novena Simfonia* de Beethoven, amb el Cor de Cambra del Palau i l'Orquestra Sinfónica de Galícia, dirigida per Gustavo Dudamel; la commemoració del centenari de l'estrena a Espanya de la *Passió segons sant Mateu*, amb solistes de l'Orquestra Filharmònica de Berlín, l'Orquestra Simfònica Camera Musicae i el Cor Infantil de l'Orfeó

Català, tots sota la direcció de Simon Halsey, i *Oltra mar* de Kaija Saariaho, al costat de l'OBC, amb la direcció d'Anna Maria Helsing. També cal destacar concerts amb l'Orquestra Simfònica de Bamberg, dirigida per Jakub Hrůša, amb la *Berliner Messe* d'Arvo Pärt; amb l'Orquestra Simfònica del Vallès, dirigida per Marzena Diakun, amb *Music in common time* de Caroline Shaw, i amb l'OBC, dirigits per Jörg Widmann, amb l'estrena absoluta de la seva obra *Variacions sobre 'El cant dels ocells'. Fantasia per a cor i orgue*.

En l'àmbit internacional, destaquen les seves actuacions el 2022 al Théâtre des Champs Élysées de París i a la Philharmonie de Luxemburg amb la *Messa di Gloria* de Puccini, amb l'Orquestra Filharmònica de Luxemburg, sota la direcció de Gustavo Gimeno, i el 2023 els concerts amb la Berliner Philharmoniker, sota la direcció de Kirill Petrenko, en una gira històrica amb un total de quatre concerts: Berlín (Berliner Philharmonie), la Sagrada Família i Auditorio Nacional de Madrid, amb la interpretació de la *Missa de la coronació* de W. A. Mozart. També cal destacar actuacions anteriors a la Konzerthaus de Viena i a la Sala Gulbenkian de Lisboa; una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per Daniele Gatti; actuacions a Londres en tres ocasions, el 2015 al Royal Festival Hall i el 2017 i el 2019 al Royal Albert Hall als Proms, al costat del Cor Jove de l'Orfeó Català, el London Symphony Chorus i la London Symphony Orchestra, dirigits per Sir Simon Rattle, per interpretar l'oratori *Belshazzar's feast* de William Walton. El 2018 va protagonitzar una gira per la Xina, i el 2019 una gira amb Gustavo Dudamel i la Filharmònica de Múnic, al costat del Cor de Cambra del Palau, amb la *Segona Simfonia* de Mahler.

Més recentment, el febrer del 2024, l'Orfeó Català va interpretar dins el cicle Palau 100 *Un rèquiem alemany* de Brahms i la *Simfonia núm. 2, "Lobgesang"* de Mendelssohn, amb el Balthasar Neumann Chor & Orchester, sota la direcció de Thomas Hengelbrock. Seguidament, l'Orfeó i les formacions de Hengelbrock van interpretar aquestes obres a Hamburg. El 2025 ja ha protagonitzat l'estrena a Espanya del *Dream requiem* de Rufus Wainwright, amb l'OBC, sota la direcció de Ludovic Morlot, al Palau (gener) i la gira amb la interpretació de la *Simfonia Resurrecció* de Gustav Mahler amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca, dirigits per Daniel Harding, amb concerts a Estocolm, Palau de la Música Catalana i Girona (abril-maig).

L'activitat d'aquesta temporada 2025-26 inclou la interpretació de la *Messa da Requiem* de Verdi amb la Staatskapelle de Dresden, sota la direcció de Daniele Gatti, al Palau de la Música Catalana i a Madrid; l'estrena del *Te Deum* de Josep

Ollé, i el debut als Estats Units, a Los Angeles, al costat del Cor de Cambra del Palau, l'Orquestra Filharmònica de Los Angeles (LA Phil), sota la direcció de Gustavo Dudamel, per interpretar la *Missa solemnis* de Beethoven (febrer del 2026).

L'Orfeó Català rep el suport de *mesoestetic*®.

Xavier Puig, director

© Mario Wurzburger

Nascut a Cervera (Lleida), començà els estudis musicals amb el piano i el violí al Conservatori Municipal d'aquesta ciutat, que amplià posteriorment al Conservatori Professional de Badalona, on obtingué el títol superior de professor d'harmonia, contrapunt, composició i instrumentació, sota el mestratge de M. A. Hurtado, M. Roger, B. Casablanca i J. Soler.

Paral·lelament s'inicià en la direcció coral als Cursos Internacionals de Direcció Coral de Lleida, on estudià amb els mestres Josep Prats, Johan Duijck, Laszlo Heltay i Jordi Casas (1990-1994). Va rebre també la lliçó magistral del professor Eric Ericson, organitzada per la Fundació "la Caixa". Continua la seva formació com a director coral als Cursos Europeus de Direcció impartits pel professor Pierre Cao a Catalunya (1996-1998) i a l'Académie Internationale de Pontarlier (França, 1997-98).

S'introduí en la direcció orquestral amb el mestre Salvador Mas al Conservatori Superior de Barcelona (1994-95) i al Wiener Meisterkurs de Viena (1999). El 1999 fou admès a la Universität für Musik und Darstellende Kunst de Viena, on durant tres anys cursà els estudis de Musikleitung (direcció musical) en l'especialitat de direcció d'orquestra, sota el mestratge de Leopold Hager, Yuji Yuassa, Günther Theuring i Howard Arman, entre d'altres. El març del 2001 va obtenir l'Erste Diplom d'aquest reconegut centre.

El març del 2002 guanyà el concurs per ocupar la plaça de director assistent de la Joven Orquesta Nacional de España (JONDE), que ocupà fins al 2004, i amb la qual va oferir concerts al prestigiós Festival de Schleswig-Holstein i a la Konzerthaus de Berlín, a més de l'Auditorio de Lleó. Posteriorment (2005) ha dirigit la JONDE en un enregistrament de música espanyola, amb obres d'Esplà i Gómez.

El juliol del 2003 guanyà el concurs per a la plaça de director assistent de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), càrrec que ocupà fins al juliol del 2005, al capdavant de la qual ha dirigit programes amb obres de Mozart, Txaikovski i Britten.

És director resident de l'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV), de la qual fou titular entre el 2018 i el 2025, a més d'estar-hi vinculat anteriorment per la gira de Setmana Santa, dedicada al repertori simfonicocoral. És director del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana des del 2018, i de l'Orfeó Català des del 2025, amb els quals ha recuperat patrimoni coral català, ha interpretat obres dels compositors corals actuals i ha creat diversos projectes corals escènics. És també principal director convidat de l'Orquestra de Girona. Ha dirigit el Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida del 2002 al 2025, amb el qual ha elaborat diversos projectes de cançó popular, a més del gran repertori coral-orquestral. També va ser director de la Coral Ginesta de Cervera entre el 1994 i 2018. En l'àmbit operístic fundà la companyia Òpera de Tres Rals, dedicada a l'òpera de petit format, i ha dirigit diversos títols del cicle Òpera a Catalunya a Sabadell i de l'Òpera Popular de Barcelona.

Com a director convidat ha dirigit l'Orquestra Nacional de España (ONE), Orquesta y Coro de RTVE, Orquesta Sinfónica de Navarra i les orquestres de Granada, Extremadura, Còrdova, i també l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, Orquestra Barroca Catalana, l'*ensemble* Kaleidoscop der Nationen de Viena, Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida, Camerata XXI de Reus, Camerata Eduard Toldrà de Vilanova, Orquestra de Cambra de Granollers, Orquestra Camera Musicae, Lleidart Ensemble i Orquestra Terrassa 48.

En l'àmbit docent, és professor d'orquestra i direcció a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). Ha estat director convidat d'orquestres de joves, com la Joven Orquesta de la Comunidad de Madrid (JORCAM), les orquestres dels conservatoris de les Canàries, Musikene, Badajoz i Tarragona, així com la de la Trobada de Joves Orquestres d'Igualada o la Jove Orquestra de la Diputació de

Tarragona, a més de la Jove Orquestra Simfònica del Vallès, que dirigeix anualment. Ha estat professor dels Cursos de Direcció Coral de la FCEC i de la FESTCAT, del Curs Internacional de Cervera i des de 2017 dirigeix el Curs de Direcció de l'Orquestra Terrassa 48.

Entre els seus enregistraments, destaca un disc de música religiosa de Mompou i Blancafort, el primer enregistrament dels *Concerts per a violí i oboè* de Joan Manén, i obra simfònica de Ricard Lamote de Grignon, a més de diversos programes per a TV3.

Fou director artístic de les sis primeres edicions del Festival de Pasqua de Cervera, dedicat a la música clàssica catalana, que fundà el 2011. Juntament amb la direcció del Concert de l'11 de Setembre, ha destacat en la recuperació i promoció de la música d'autors catalans.

Essència Palau

Flors, fragàncies
i Modernisme:
un passeig sensorial únic

Reserva ara
la teva visita!

Textos

Popular americana

Shenandoah

Oh, Shenandoah, I long to see you
And hear your rolling river
Oh, Shenandoah, I long to see you
Way, we're bound away
Across the wide Missouri.

'Tiss even long years since last I've
seen you
And hear your rolling river
'Tiss even long years since last I've
seen you
Way, we're bound away
Across the wide Missouri.

Oh, Shenandoah, I long to see you
And hear your rolling river
Oh, Shenandoah, I long to see you
Way, we're bound away
Across the wide Missouri.

*Oh, Shenandoah, desitjo veure't
i escoltar el teu riu ondulant.
Oh, Shenandoah, desitjo veure't.
Ai, marxem lluny,
a través del vast Missouri.*

*Ja fa molts i molts anys que no t'he vist
ni he escoltat el teu riu ondulant.
Ja fa molts i molts anys que no t'he vist.
Ai, marxem lluny,
a través del vast Missouri.*

*Oh, Shenandoah, desitjo veure't
i escoltar el teu riu ondulant.
Oh, Shenandoah, desitjo veure't.
Ai, marxem lluny,
a través del vast Missouri.*

Eric Whitacre (1970)

Sing, gently

May we sing together, always
May our voice be soft
May our singing be music for others
And may it keep others aloft

Sing, sing gently, always
Sing, sing as one

May we sing together, always
May our voice be strong
May we hear the singing and
May we always sing along

Sing, sing gently, always
Sing, sing as one
Singing gently as one

*Que puguem cantar junts, sempre,
que la nostra veu sigui suau.
Que el nostre cant sigui música per als
altres
i que els mantingui enlaire.*

*Canta, canta dolçament, sempre.
Canta, canta com una sola veu.*

*Que caminem junts, sempre,
que la nostra veu sigui forta.
Que escoltem el cant
i que sempre ens hi afegim.*

*Canta, canta dolçament, sempre.
Canta, canta com una sola veu,
cantant dolçament com una sola veu.*

John Tavener (1944-2013) *Mother of God*

Mother of God, here I stand now
praying,
Before this icon of your radiant
brightness,
Not praying to be saved from a battle
field,
Not giving thanks, nor seeking for
givenness
For the sins of my soul, nor for all the
souls.
Numb, joyless and desolate on earth,
But for her alone, whom I wholly
give you.

*Mare de Déu, aquí estic, pregant,
davant aquesta icona del teu resplendor
radiant.
No prego per ser salvat del camp de
batalla,
ni dono gràcies, ni demano perdó
pels pecats de la meva ànima, ni pels de
totes les ànimes,
entumides, sense joia i desolades sobre la
terra;
sinó només per ella,
a qui et confio plenament.*

Eduard Toldrà (1895-1962)

Festeig

Sota les estrelles, d'espattes al mar,
una galta humida, fresca de serena,
una galta suau i plena
és ben dolça de besar.

Entre dos silencis, bes silenciós,
com vares deixar-nos tremolant tots dos
dins la nit quieta, amb deixos ardents
de la migdiada i dels terrals vents.

El reberes silenciosa.
Mos llavis, dolços encar,
te van preguntar una cosa,
i tu no em vas contestar.

Què vaig preguntar-te?... Sols recordo el bes
i que se sentia la plena mar alta.
Tu, tota caiguda, semblaves malalta...
Oh! No hi tornaré mai més.

Però la flonja galta ruixada amb serena,
sota de ma boca, d'espattes al mar;
però la xafogosa nit d'agost serena,
ai! com la podré oblidar?

Albert Guinovart (1962)

Els fadrins de Sant Boi

Popular catalana

Els fadrins de Sant Boi
molta fatxenda gasten.
El més petit de tots
en gasta més que els altres.

Tra-la-rà
El maco de la Laia,
tra-la-rà.

Va vestit de vellut,
botonada de plata.
Se n'ha comprat un ram
per dà a l'enamorada.

El maco de la Laia,
tra-la-rà...

Quan és a mig carrer
ja'n gira'ls ulls enlaire.
Ne veu la seva amor
sola que es pentinava.

El maco de la Laia,
tra-la-rà...

Amb el senyal que fa
coneix que n'hi té entrada.
Se'n puja escala amunt
com si fos de la casa.

El maco de la Laia,
tra-la-rà...

—El ram prou me l'ha pres,
l'amor no me l'ha dada.
Si no'm doneu l'amor,
feu-me'n una abraçada.

El maco de la Laia,
tra-la-rà...

Carles Prat (1985)

Els tres tambors

Popular catalana

Si n'eren tres tambors que venen de la guerra,
el més petit de tots porta un ram de rosetes.

La filla del rei n'és pel balcó que es passeja:
Vine, vine, tambor. Do'm aquestes rosetes.
No us donaré jo'l ram si no'm deu l'amoreta.
L'haveu de demanar al pare i a la mare.
Si ells diuen que sí, per mi no s'ha de perdre.

Tambor se'n va a trobar al rei i a na la reina.
Déu te guard, rei francès. Vols dar-me ta filleta?

Ix-me d'aquí, tambor, abans no et faci prendre.
No em fareu prendre vós, ni cap d'aquesta terra
que allà en el meu país hi tinc gent que em defensa.

Digues, digues, tambor: qui és doncs el teu peire?
El meu peire és el rei de tota l'Anglaterra.
Vine, vine tambor, que et daré ma filleta.

No em sento grat de vós, tampoc me'n sento d'ella
que allà en el meu país se'n veuen de més belles.

Vicenç F. Casajús (1883-1950)

La cançó del vell Cabrés

Lletra de Ventura Gassol (1893–1980)

A la muntanya de Prades si n'hi havia dos hostals,
nou portes tenen obertes totes nou al camí ral.
Mas Cabrés dalt de la serra Mas del Frare a baix al pla.
La Verge de Siurana aidi el pobre vianant
que la negra nit l'atrapa per aquells foscos topants.

Si als quatre camins arriba no gaire més lluny irà.
Les mules se li deturen amb el cap esperitat.
Dalt del coll de la Batalla un tió encès ha brandat.
Les mules se li deturen amb el cap esperitat.

Veuen una manta negra amb dos punyals encreuats.
Si no hi deixava les unces prou hi deixava la sang:
li fan dir una missa negra si s'escau ser capellà,
i si n'era una donzella l'honra havia de deixar.

La Verge de Siurana no vulgui mai perdonar
tots els crims que els dos vells feien el pou els ha d'ocultar.
Era un pou en sense sola Déu ho sap on deu donar.
Quan aquells dos vells morien la Verge els va castigar
i s'hi senten nit i dia on hi criden malaurats.

Per tot el comtat de Prades la veu s'ha anat escampant,
la casa ha quedat deserta, Mas Cabrés abandonat.
Ai del qui gosi tornar-hi ni la Verge li valdrà.
Serà condemnat en vida que és la pena de més dany.

La Verge de Siurana no vulgui mai perdonar
el vell Cabrés i el del Frare que a l'infern deuen cremar.

Marcel Ortega i Martí (1990)

Cançó del mariner

Lletra de Miquel Martí i Pol (1929-2003)

Mare, si fos mariner, mariner de bona traça,
me n'iria mar endins tot sol amb la meva barca;
el vent fôra un crit de goig, la vela, coloma blanca,
el cor, d'un blau com d'encís i els ulls, d'un verd esperança.

Mare, si fos mariner, mariner de bona traça,
me n'iria mar endins tot sol amb la meva barca.
Us faria adeu al port, un adeu ple d'enyorança,
entre l'escàlem i el pit me'n duria el goig de l'aire,

Mare, si fos mariner, tot sol amb la meva barca
iria a cercar l'amor gallardet a dalt del pal
perquè encaminés la passa,
i olor de fonoll marí entre el meu pit i l'escàlem.

L'amor seria molt lluny, si en caldrien de jornades!;
de nits guaitaria el cel, de dies, la mar tan blava;
veuria passar vaixells vinguts de terres estranyes.
—Doncs on aneu, mariner, tot sol amb la vostra barca?
—Cerco l'amor, que bé prou sé com m'espera i demana.
Cerco l'amor, ai companys!, per'xò m'empeny l'esperança.

Mare, si fos mariner, iria amb la meva barca
cercant amb delit l'amor per mars de somni i rondalla.
Mare, si fos mariner, mariner de bona traça
amb la meva barca, iria a cercar l'amor

L'amor seria al seu port esperant-me, tota blanca.
La vela, de lluny a lluny, cridaria l'arribada
i el vent desfaria en llum les trenes d'or de la tarda.

—Amor —li diria jo—, guaita la mar, ampla i clara:
ella m'ha dut al teu port, ella ens farà de companya;
el camí de retornar serà un petó que s'allarga,
jo llegiré en els teus ulls tot el que espero i em manca
i el viu del cor serà fresc com una rosa que es bada.

Tornarem al mateix port
d'on vaig sortir per trobar-te;
hi tornarem llavimuts un dia en caient la tarda;
tu tindràs el cabell pur, jo, la pell un xic colrada,
i al nostre retorn, el gust d'una música llunyana.

Mare, si fos mariner, tot sol amb la meva barca,
iria a cercar l'amor per mars de somni i rondalla.

Mariona Vila (1958)

Cançó de l'home parat al cantó

Lletra de Vicent Andrés Estellés (1924-1993)

Parat en aquell cantó, un cantó de la ciutat,
parat al cap del carrer, ell era un home parat.
No sabia d'on venia i no tenia on anar,
i en arribar al cantó en el cantó es va quedar.

Passaven –i ells les mirava– parelles d'enamorats,
agafats de la cintura, agafats en un abraç.
Passaven infants i dones que tornaven del mercat,
i l'home no s'hi movia perquè era l'home parat.

Llums que s'apaguen i encenen, la fira de la ciutat,
i en el rostre d'aquell home una amarga dignitat.
Si de vegades plorava, ningú no el veia plorar.
Ningú res no li advertia, ni veia l'home parat.

Es féu un arbre de pena, és féu un arbre d'espant,
allí, al cantó del carrer, ple d'orgull i humilitat.

Algú va avisar l'alcalde, i l'alcalde, un “concejal”,
i el “concejal” els qui duïen la grua municipal.
Com qui lleva un monument d'un carrer de la ciutat,
varen endur-se una nit l'home, l'home parat.

Amadeu Vives (1871-1932)

A la plaça hi ha ballades

Popular catalana

Aire les noies.
Endoina les joies.
Aire, fadrines
anem a ballar!
Aire, ben aire,

que el goig passa enlaire;
aire, minyones,
que el viure se'n va.

La terra és gemmada,
la branca treu flor,
la llum del cel brilla
portant arreu dolçor.

Vine, l'amor,
i renova ma vida.
Vine, l'amor,
i asserena el meu cor.
Al llavi corrandes
i al braç garlandes,
clavells i roses
i murtra i flor.

Herba d'encís remeiera,
neguit de ma fal·lera,
oh flor encantada,
màgic espill d'una fada,
trobar-te voldria
flor de muntanya,
flor d'or, d'amor,
ai! obre't la flor estranya,
prou servir la vida
dins les arrels abscondida.

Aixeca't airosa,
fadrina festosa,
ma veu delitosa
et cerca i et crida.
Cantem sense mida
la joia amorosa
i salti en ardit
el cor dins el pit.

Una paraula, un somrís,
que en mon cor resplendís.
Mon aimador és llunyà
i en bells somnis vindrà.

Vull un príncep formós
de mirada corpresa.
Benaurat si jo fos,
tu la bella princesa.

L'amor se'n ve,
l'amor se'n va,
dansa, dansa
l'amor vol dansar.

Cantem dansant
amb les mans enllaçades;
cantem, cantem els delits d'estimar.
Volin cançons
per muntanyes i prades,
volin enllà
del mar blau i el cel clar.

Flor que allà en l'ombra floria,
remei de ma follia,
oh flor damnada
dins el meu cor trasplantada,
gentil fetillera,
flor temptadora,
flor d'or, d'amor,
ai ton encís arbora mon desig de vida,
flor que dels plors treus florida.

Francesc Pujol (1878-1945)

Cançó nocturna

Text de Joan Maragall (1860–1911)

Nit silenciosa, tòtil llunyedà,
una escabellosa sols per olorar;
l'ull de la gelosa qui l'aclucarà?
Ai la nit, calma i neguit!

S'entristeix cada hora
dalt del campanar.
Si no ets a ma vora,
on deus caminar?
L'ull blavenc que plora
no els feu pas plorar!
Ai la nit, pas recollit.

La galta s'esvera,
no et sent el bleixar,
i la cabellera t'enyora la mà.
Que és llarga l'espera!
Que és trist l'esperar!
Ai la nit, plany infinit!

Ja el sento que arriba,
ja escolto el parlar;
set a la geniva,
set de festejar;
una boca viva
prou li apagarà...
Ai la nit, fuig-me del pit!

Vine, vine, vine
que el dolor se'n va.
Brot de clavellina,
branca de lilà.
Quina son més fina,
quin repòs més pla!
Ai la nit, cor adormit!

Lluís Guzmán-Antich (1954-2017)

Un cant per a Ariadna

Text de Salvador Espriu (1913–1985)

Fileu, fileu, mestressa, prou teniu de filar.
Teniu tres donzelletes, totes per a casar.
Respon la més petita: “Jo no em vull pas casar”.
Respon la mitjaneta: “Abans que tu n’hi ha”.
Respon la més grandeta: “Gran galant vull buscar”.
A l’horta del meu pare un claveller n’hi ha,
mentre jo regava un galant va passar:
–Me’n daríeu, nina, alguna flor collida en vostra mà?
–Si em déssiu una rosa, la, lalarà, lalà!
–Voleu dar-me una rosa? Lum, lalarà, lalà!
–Entreu, entreu, gran jove, entreu-se-la a buscar.
N’és davant la porta, gran sospir va donar.
–Què sospireu, bon jove? –Prou tinc de sospirar:
sospiro l’amor vostra, si me la voleu dar!...
Lum, lalarà, lalà!

Carles Prat

Jubilate Deo

Text bíblic tradicional (anònim, de l’Antic Testament).

Jubilate Deo universa terra;
psalmum dicite nomini ejus.
Venite et audite, et narrabo vobis
omnes qui timetis Deum
quanta fecit Dominus
animae meae.
Alleluia.

*A Déu amb alegria, tota la terra,
digueu un salm en honor del seu nom:
veniu i escolteu, i us explicaré,
a tots els qui temeu Déu,
quines grans coses ha fet el Senyor
per la meua ànima.
Al·leluia.*

Josep Ollé (1987)

Ave Virgo Sanctissima

Text llatí tradicional (anònim)

Ave Virgo sanctissima,
Dei Mater piissima,
maris stella clarissima.
Salve semper gloriosa,
margarita pretiosa,
sicut lilium formosa,
nit ensolens velut rosa.

*Ave, Verge santíssima,
Mare de Déu, la més pietosa,
la més brillant estrella del mar,
salve, sempre gloriosa,
perla valuosa
llueixes formosa com un lliri,
i fas olor de rosa.*

Enric Morera (1865-1942)

La santa espina

Text d'Àngel Guimerà (1845–1924)

*Som i serem gent catalana
i serem sempre catalans
tant si es vol com si no es vol,
que no hi ha terra més ufana
sota la capa del sol.*

*Déu va passar-hi en primavera,
i tot cantava al seu pas.
Canta la terra encara entera,
i canta que cantarà.*

*Canta l'ocell, el riu, la planta,
canten la lluna i el sol.
Tot treballant la dona canta,
i en canta al peu del bressol.*

*Canta dintre la terra,
passat, ja mai passat,
jorns, nits, de serra en serra,*

com tot canta a Montserrat.

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la Senyera

Text de Joan Maragall

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au, germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat.

Que voleï! Contemplem-la
en sa dolça majestat!

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

Oh bandera catalana!,
nostre cor t'és ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:

per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel.

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

I et durem arreu enlaire,
et durem, i tu ens duràs:

voleiant al grat de l'aire,
el camí assenyalaràs.
Dóna veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

També et pot interessar...

Palau 100

22.05.26 - 20 h

Sala de Concerts

—Boulanger, Garreta, Guinjoan i Sibelius

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

Stephanie Childress, directora

L. Boulanger: *D'un soir triste*

J. Guinjoan: “Fantasia del Trencadís” de l'òpera *Gaudí*

J. Garreta: *Les illes Medes*

J. Sibelius: *Simfonia núm. 1 en Mi menor, op. 39*

Preus: de 30 a 68 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen⁷¹

GRUP
euromadi

^B Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ
Gandara

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundación

Santander
Santander
Fundación

Telefónica

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

The
NANDO
and EISA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

artyplan⁴

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE
FARMACEUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

exea
impact

The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación
Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

CAR
DON
E R
GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte.

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG JOFRE

savills

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI⁺

FGC
Ferrocarrils
de la Generalitat
de Catalunya

LAVANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

the NEW
BARCELONA
POST

TMB
Transports
Metropolitans
de Barcelona

3cat

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – Illy – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimenó – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

